

великої кількості технологічних параметрів і створюється інформаційна база вихідних даних для MES-рівня;

- контур рівня MES опираються на відфільтровану і оброблену інформацію, яка надходить як від СПУ, так і від інших відділів торговельного підприємства;

- контур управління рівня ERP звільняється від рішення оперативних торговельних операцій і забезпечує підтримку бізнес-процесів підприємства.

Формалізація управління торговельними процесами з метою їх аналізу є неможливим без розробки підсистеми управління процесами й операціями та інформаційної бази. Тому, в подальших дослідженнях ми розглянемо її структуру та взаємозв'язок між СПУ, торговельними бізнес-процесами та зовнішнім середовищем.

УДК

К.Ю. Вергал, к.е.н., доцент

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

**ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ
ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ**

K.Yu. Vergal, Ph.D., Assoc. Prof.

**ASSESSMENT THE EFFICIENCY OF TRADE ENTERPRISES'
INTEGRATION**

Оцінювання ефективності інтеграційних процесів є важливою умовою розвитку інтегрованої структури. Враховуючи, що інтеграції підлягають усі бізнес процеси об'єднаних торговельних підприємств, оцінювання їх ефективності ускладнюються і потребує використання нових методичних підходів та інструментів. Це призводить до потреби оцінювати не лише економічні ефекти, які виникають в результаті торговельної діяльності, але і синергетичні ефекти від ведення спільної діяльності, соціальні ефекти як міру задоволення цілей учасників інтеграції тощо.

Розглядаючи інтеграцію як проект, який реалізується через комплекс окремих організаційних та економічних заходів, Н.Є. Сіміонова пропонує оцінювати інтеграційний проект як співвідношення витрат та результатів не залежно від методів їх вимірювання [3].

На думку С.Є. Баранова, оцінювання ефективності інтеграційних процесів залежить від зміни доходу, витрат на бізнес-процеси та динаміки їх якості, що відповідно потребує урахування як кількісних так і якісних показників. До основних кількісних показників ефективності інтеграції він відносить рентабельність, яка характеризується відношенням частки виручки компанії, що припадає на даний інтеграційних процес, до його вартості. Якість інтеграційних процесів пропонується визначити за допомогою трьох груп незалежних показників: показники процесу (характеризують ефективність процесу досягнення цілей); показники продукту; показники використовуваних ресурсів (якість використовуваних ресурсів) [1].

Розглядаючи ефективність інтегрованої структури як загально організаційний показник, який складається з ефективності окремих підсистем інтегрованої структури, Шеметов Є.А. пропонує такі показники ефективності як [4]:

ефективність учасників інтеграції (стандартна оцінка фінансово-економічних показників);

оцінка корпоративної ефективності (оцінка фінансово-економічних показників ефективності інтегрованої структури);

оцінка ефективності відносин на внутрішньому ринку інтегрованої структури (ефективність міжфірмових відносин);

оцінка ефективності взаємодії інтегрованої структури із зовнішнім середовищем (стратегічна ефективність);

оцінка ефективності ініціатора інтеграції.

О.А. Вдовиченко під ефективність інтегрованої структури розуміє результативність спільної діяльності учасників як єдиного цілого, яка визначається як відношення суми індивідуальних ефектів всіх учасників інтеграції, скоригованих з урахуванням виникаючих синергетичних ефектів, до витрат, який зумовив їх отримання[2]. Враховуючи вищезазначене до основних показників оцінювання ефективності інтеграційних процесів запропоновано включати ефективність інвестицій, виробничо-фінансову ефективність.

Враховуючи, що розвиток інтеграційних процесів залежить від збалансованості ресурсів та інтересів усіх учасників інтеграції, ефективність інтеграційних процесів тісно пов'язана з стійкістю інтегрованої структури, яка може коливатися в залежності від зацікавленості та відношення величини отриманих у складі інтегрованої структур до доходів, отриманих в процесі незалежної діяльності. Окрім того, ефективність інтегрованої структури, що може бути представлена сукупністю агентів, потребує дослідження ефективності їх взаємодії на ресурсному та інформаційному рівні.

Література:

1. Баранов С. Е. Процессно-ориентированный подход к оценке эффективности управления нематериальными активами вертикально-интегрированного предприятия / С. Е. Баранов // Ученые записки КнаГТУ, «Науки о человеке, обществе и культуре», - г. Комсомольск-на-Амуре, Изд-во КнаГТУ, № IV – 2(8), 2011 г., С. 80-86.

2. Вдовиченко Е.А. Модель оценки эффективности интеграционных процес сов экономических систем / Е.А. Вдовиченко // Современные технологии управления. ISSN 2226-9339. — №9 (33) – Режим доступа: <http://sovman.ru/article/3302/>

3. Симионова Н. Е. Оценка эффективности интеграционных проектов / Н.Е. Симионова // Инженерный вестник Дона. – 2012. – №. 3. – Т. 21. – С. 774-777.

4. Шеметов Е. А. Методы оценки эффективности интеграции организаций [Электронный ресурс] / Е. А. Шеметов// Современные проблемы науки и

образования. – 2012. – № 1. – Режим доступа: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=5331>

УДК 658.153.014.1.

В.Р. Вовк

Науковий керівник: Приймак В.І., д.е.н., професор

Львівський національний університет імені Івана Франка

ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА

V.R. Vovk

OPTIMIZATION OF CASH FLOWS ENTERPRISE

Одними з ефективних механізмів оптимізації обсягу та структури грошових потоків підприємства ґрунтуються на методах економіко-математичного моделювання, зокрема, на максимізації чистого грошового потоку з урахуванням системи фінансових обмежень.

Виробник в Україні знаходиться в складному стані, що викликано рядом чинників, зокрема, накопиченням нерозв'язаних проблем стосовно надважкими умовами інвестування впровадження прогресивних технологій у виробничі процеси, зтягнуною і неоптимальною реструктуризацією кредитування, що породжує відсутність достатніх асигнувань для розвитку основної діяльності, а також наявністю великих сум дебіторської і кредиторської заборгованостей, що призвело до критичної неплатоспроможності значної кількості підприємств.

Сучасне виробництво – це процес, що потребує значних капітальних вкладень. Розв'язання проблеми неплатежів з метою відновлення платоспроможності можливе спільними зусиллями держави, приватних інвесторів, банківського капіталу. Основна роль у процесі розв'язання цієї проблеми належить безпосереднім розпорядникам вхідних і вихідних грошових потоків, якими є відповідальні менеджери. Одним із напрямків ефективного управління виробничою, інвестиційною і фінансовою діяльністю підприємства у цих умовах є оптимізація його грошових потоків.

Метою наукових досліджень в цьому напрямку є обґрунтування стратегії управління грошовими потоками підприємства із використанням механізму оптимізації грошових потоків на основі моделі максимізації чистого грошового потоку.

Для досягнення поставленої мети пропонується вирішити наступні задачі:

- обґрунтувати доцільність максимізації чистого грошового потоку підприємства за всіма видами діяльності;
- розробити та реалізувати економіко-математичну модель оптимізації обсягу і структури грошових потоків підприємства;
- проаналізувати отримані на основі математичного моделювання оптимальні значення елементів чистого грошового потоку. В цьому випадку предметом дослідження є грошові потоки підприємства, а об'єктом дослідження – фінансовий стан підприємства.